

ligvis appasset efter Forholdene; men ligesom Rigsdagen ikke hidtil er gaaet ind paa at bevilge et saadant Beløb, har Udvalget været enigt om at foreslaa, at ogsaa det her omhandlede Beløb skal udgaa af Beregningerne. Med Hensyn til dette Embede, Embedet som Herredsfoged og Skriver i Hæsling-Næs Herreder, var der af Ministeriet foreslaaet 309 Kr. som Portogodtgjørelse, men Udvalget har ment at maatte gaa ud fra, at 250 Kr. maatte være tilstrækkeligt, og vi foreslaa derfor en saadan Nedsættelse. — Med Hensyn til Embedet som Byfoged i Hillerød og Birkedommer i Frederiksborg Birk er der ligeledes foreslaaet en rigtignok ringe Nedsættelse af Portogodtgjørelsen, nemlig fra 263 Kr. til 250 Kr., ikke saa meget for selve Beløbets Skyld som for ogsaa her at antyde, at man sammenligningsvis vil lade en Veiledning træde frem ogsaa i Tallene. Vi maa mene, at Beregningen er noget rundelig. — Med Hensyn til Embedet som Byfoged og By skriver i Søby samt Herredsfoged og Skriver i Dronninglund Herred har Justitsministeriet opgivet som Portogodtgjørelse et Beløb af 358 Kr., men Udvalget foreslaar denne Sum nedsat til 300 Kr. Saa vidt jeg husker, er et saa højt Beløb ikke hidtil tilstaaet noget andet Embede til Porto; 358 Kr. anse vi for at være et Beløb, der ikke vil kunne udførelse uden meget anstrengt Striveri. Jeg skal her bemærke, at der i Udvalgets Motivering siges, at det afrunder Summen til 4,820 Kr., men det findes rigtigt opført i Vædringsforlaget med 4,810 Kr., og har altsaa ikke Biværd at betyde. — Med Hensyn til Embedet som Byfoged og By skriver i Randers skal jeg henvise ærede Medlemmer til den Motivering, der fra Justitsministerens Side følger Lovforlaget, og hvori det oplyses, at særlige Forhold have medført, at denne Embedsmand kan faae forskellige af sine Forretninger udførte billigere, end om disse Omstændigheder ikke vare tilstede, og at han derfor vil kunne ansættes noget ringere, end ellers vilde være Tilfældet. Udvalget har imidlertid, efter at det var nedsat, faaet tilstillet en Skrivelse fra vedkommende Embedsmand, hvori han giver Oplysninger om de Forhold, der saaledes ere paaberaabte i Motiverne til Lovforlaget, og beder Udvalget om at ville tage Hensyn til hans Fremstilling med Hensyn til Bestemmelsen af hans Kontorholdsvederlag. Da Udvalget nu paa den ene Side fandt, at de Grunde, der vare anførte af vedkommende Embedsmand, havde Afstilligt for sig, medens det paa den anden Side følger den bestemte Regel ikke at fremkomme med noget som helst Forslag til Forhøjelse af de Beløb, Justitsministeren foreslaar i Kontorholdslovforlaget, fandt Udvalget, at den foretatte Fremgangsmaade vilde være at henvise dette Andragende til Justitsministeren og at henstille til ham, om han maatte finde Anledning til at foreslaa en Forhøjelse af det Beløb, der var opført i selve Lovforlaget.

Vi have nu modtaget en Skrivelse fra den høitæredede Justitsminister, som gaar ud paa, at det Beløb til Lønning, som i Lovforlaget er opført for det nævnte Embede i Randers, nemlig 2,080 Kr., foreslaas forhøjet til 2,400 Kr., og Udvalget annodes derhos om til 2den Behandling at stille et saadant Forslag. Da denne Skrivelse indløb, var vor Betænkning imidlertid saa vidt fremrykket, at der maatte have været indfaldt et nyt Udvalgsmøde for at overveie dette Forslag og for derefter at tage Beslutning om, hvorvidt man vilde og kunde tiltræde det eller ei. Jeg fandt det da rigtigt, for ikke at opholde Sagen videre, at lade Betænkningen gaa, saaledes som den var udfærdiget, idet dette Forslag af den høitæredede Justitsminister jo vil kunne blive behandlet i Udvalget inden 3die Behandling, og et Vædringsforslag, for saa vidt Udvalget billigere det, hvilket jeg har Grund til at antage, vil da kunne blive stillet af Udvalget til 3die Behandling. Dette vil jeg foreløbig anmeldte her med Hensyn til denne Sags Stilling i det Hele taget. — Jeg har iøvrigt Intet videre at anføre, idet jeg skal henvise til de nærmere Udtalelser i Betænkningen angaaende de enkelte Embeder.

Justitsministeren (Mellermann): Lidet, der er anført af den ærede Ordfører, skal jeg kun tillade mig at knytte nogle saa Bemærkninger. Hvad angaar det Forslag, som Udvalget stiller med Hensyn til Lønningerne, nemlig, at man i Stedet for at forhøje Fuldmægtigenes Løn til 920 Kr. og Skrivers Løn til 480 Kr., hellere skulde vælge at tilstaa Fuldmægtigenes og Skrivers hver en Lønningsforhøjelse af 100 Kr., skal jeg dertil kun bemærke, at jeg ikke har Noget derimod at erindre. Det fører i finantiel Henseende omtrent til det samme Resultat som det Lovforlaget gaar ud paa. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Bederlag for Kontorlokale, skal jeg derom bemærke, at der ikke er nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem det, Udvalget foreslaar, og selve Lovforlaget, men jeg vil dog benytte denne Leilighed til atter at gjentage, hvad jeg tillod mig at bemærke ved denne Sags 1ste Behandling, at min Erfaring bestandig mere og mere gaar i den antydebe Retning, idet jeg ved næsten hver ny Embedsansættelse erfarer, at det er overordentlig vanskeligt og i mange Tilfælde besøfteligt for Retsbetjentene at skaffe sig Lokaler, fornemlig i de smaa Kjøbstæder. Der er næsten ikke ansat en Retsbetjent, uden at han i den Henseende møder de største Vanskeligheder, og enten nødes til at bygge selv, eller at søge Udveie paa andre saadanne kostbare Maader. — Hvad angaar Forhøvelsen af Bederlaget for Befordringsudgifter, kan jeg kun anerkjende, at Udvalget har fulgt Forslaget i den Henseende, og jeg tror heller ikke, der kan være forskellige Meninger om, at den stedfundne Forhøjelse paa nogen Maade